

stærkede kontroller er én ting. Den voksende mistænksomhed og den pinagtige vished om, at vores samfund er sårbart, er noget andet og måske langt alvorligere.

Det er lykkedes at samle det internationale samfund i en fælles beslutning om, at der skal sættes ind på at forebygge, afsløre og straffe terroreren og dens bagmænd. En beslutsomhed, der ikke er set længe, har nu vist sig i FN's Sikkerhedsråd.

Det Radikale Venstre glæder sig over, at det er lykkedes at vedtage resolutioner og erklæringer fra bred enighed, altså også med opbakning fra de stormagter, der er udstyret med vetoret.

At USA nu er vendt tilbage som et aktivt medlem, der kan og vil bruge FN som den verdensorganisation, den skal være, må tillægges stor betydning. At USA ligeledes har intensive kontakterne til EU og til andre lande, skal hilses velkommen. Isolation er ikke noget godt svar på den ulykke, der har ramt Amerika.

Det Radikale Venstre er sig fuldt bevidst, at NATO-medlemskabet medfører forpligtelser. Ønsker et medlemsland hjælp til at forsvare sig mod et angreb, må solidariteten træde i kraft.

Vi er overbeviste om, at eftertænksomhed og grundige overvejelser får den nødvendige plads, inden reaktionen på terroreren besluttet. Jeg tror, at vi alle er klar over, hvad der er på spil. Alle vil gerne bekæmpe terror, ingen vil se civile ofre. Hvordan findes denne vanskelige balance? Med hvilket instrument skal den kirurgiske, præcise operation foretages?

Alle har en interesse i at holde sammen på den store alliance, der er ved at være opbygget, men den er i sandhed broget. Den bindes ikke sammen af demokratiske kvaliteter, af traditionelle venskaber eller af ægte omsorg for de amerikanske ofre. Den holdes sammen af frygten for at blive isoleret i det absolut dårlige selskab.

Men uanset motiverne til at samles i en global alliance mod terroreren må målet ikke tabes af syne. Der er nu en chance for at få gennemført foranstaltninger, der kan afbryde terrorrens finansielle fødekæder. Der er en chance for at få efterretningsvæsener til at arbejde i fællesskab og op-trevle netværk. Og der er en chance for at få genoptaget de fredsprocesser, der er nødvendige for at udsulte terrorrens vækstlag.

De seneste udmeldinger om fornyet kontakt mellem parterne i den dybt ulykkelige mellemøstkonflikt er et lyspunkt. Lad os håbe, at alle gode kræfter nu kan forenes om at etablere en fornyet fredsproces.

På europæisk plan er der igangsat forberedelser til fælles regler på en række områder med relation til terrorbekæmpelse. Detaljerne er endnu ikke på plads, men vi vil fra radikal side støtte nødvendige og tilstrækkelige tiltag.

Vi vil dog minde om, at Danmark og de øvrige EU-lande alle er frihedselskende demokrati-er, som ikke kan eller bør acceptere overfladiske, nyttesløse eller ligefrem proportionsforvridende regler. Vi må ikke lade frygten tage så meget overhånd, at vi ændrer vore samfund til totale overvågningsreservater.

Det er i den aktuelle situation blevet helt åbenlyst, at EU har vigtige fælles opgaver relateret til sikkerhed, kriminalitetsbekæmpelse, krisestyring og grænsekontrol. Det er ligeledes åbenlyst, at EU har en rolle at spille som vigtig aktør på verdensscenen, ikke mindst i forholdet til USA.

Det er Det Radikale Venstres overbevisning, at de forbehold, Danmark har over for EU-samarbejdet, bør fjernes. Vi ved godt, at det ikke kan ske, før befolkningen vil det, men vi synes, at det skal siges klart, så man ved, hvor man har os. Forbeholdene er en hindring for, at Danmark kan spille en aktiv rolle i EU. Derfor bør de væk. Vi respekterer naturligvis forbeholdene, så længe de er der. De var nødvendige for 9 år siden, men det er de ikke mere.

Der er også andre vigtige opgaver i EU, vi desværre må indtage en passiv holdning til. Flygtninge- og udlændingepolitikken er ved at tage form, men Danmark har en ren statistrolle på dette vigtige område, selv om det burde være i alles interesse, at vi var aktivt med.

Alle EU-landene plus et par europæiske lande uden for EU har nogle vigtige fælles træk: høj levestandard, velordnede samfund, højt uddannelsesniveau, velfungerende politiske systemer, store krav til produktivitet og store krav til serviceydelser. Og alle landene har lave fødselsrater. Befolkningerne gråner, og erhvervslivet og de økonomiske eksperter råber på indvandring.

Og alt imens velstanden indenfor stiger, vokser presset udefra fra de mange lande i regionerne omkring EU, hvor befolkningstilvæksten, fattigdommen og desperationen er stor. Dette pres kan ikke fjernes ved at gennemføre yderligere stramninger for asyl og indvandring. Det kan kun fjernes ved at tage alvorligt fat på de økonomiske og politiske forhold, der uddyber uligheden.

Hverken EU eller Danmark kan isolere sig fra omverdenen.